

SVOBODNA SLOVENIJA

LETO (AÑO) LIII (47)
štev. (Nº) 8

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES
17 de marzo - 17. marca 1994

Bog vas sprimi!

Državni sekretar za Slovence po svetu dr. Peter Vencelj na obisku v Argentini

V prihodnjih dneh bo obiskal slovenske rojake v Argentini državni sekretar za Slovence po svetu dr. Peter Vencelj s skupino pomočnikov. Na povabilo Zedinjene Slovenije in po lastni želji bo obiskal argentinske državne urade, pa čim več Slovencev, organizacij in Domov.

Z njim smo imeli dosedaj že veliko stikov, saj je pomagal našim obiskovalcem v Sloveniji (Gallusu, Rasti, itd.) oziroma skrbel za obiske tukaj. Ker želi osebno spoznati čimveč slovenske diaspore v svetu, je obiskal že npr. Avstralijo in druge kraje, med nami pa se bo zadržal cel mesec.

Državnega sekretarja dr. Petra Vencelja toplo pozdravljamo, se veselimo njegovega obiska in upamo, da se bo med nami dobro počutil in spoznal naše mišljenje, delovanje in vso ljubezen do Slovenije.



Zedinjena Slovenija vabi vse rojake, predstavnike Domov in organizacij, mladino in narodne noše, da številno sprejememo državnega sekretarja RS za Slovence po svetu s spremstvom ob njegovem prihodu na Ezeizo v sredo, 23. marca, ob 7. uri zjutraj.

Prav tako vabimo vse rojake, da se udeležijo slavnostnega uradnega sprejema, ki ga priredi dr. Vencelju naša skupnost v četrtek, 24. marca, v Slovenski hiši ob 20. uri: maša v slovenski cerkvi, poklon pred spomenikom, sprejem v dvorani (sodeluje Gallus).

Zedinjena Slovenija

Konec velike zgodbe o sredini

Igor Kršinar v komentarju slovenskega dnevnika „Slovenec“ z dne 13. marca ugotavlja, da nova stranka (socialisti, ekozelelni in liberalni demokrati) ne bo sredinska, temveč kvečjemu stranka reformirane levice...

V nadaljevanju „napoveduje“, kakšna bo stranka oziroma kako se bo stranka obnašala. Vztrajno bo izjavljala ljubezen do krščanskih demokratov, hkrati pa jih bo varala s postkomunistično Združeno listo. V javnosti bo še vedno igrala „avantgardo“ napredne in liberalne politične usmeritve, v državnem zboru pa bo vztrajno zavračala popravilo krivic komunistične samovlade, ohranjala bo privilegije nekdanje partijske tovarišije ter sprejemala zakone, s katerimi

bo omejevala ustavne pravice in svoboščine državljanov. V svojem boju proti dvopolnosti slovenskega političnega prostora bo utrjevala njegovo delitev na levico in desnico, pri čemer bo sama delovala „desno“, njena volilna baza pa bo „leva“. V duhu svojih pogledov na demokracijo bo opozicijo še naprej vključevala v svojo vlado, v državnem zboru pa jo bo preglasovala.

Na koncu pa ugotavlja, da se je največji vladni stranki povečal maneverski prostor za njeno delovanje v vladni koaliciji in da so si ostale tri stranke, ki so na zadnjih volitvah izgubile ministrske stolčke (demokrati), poslanske stolčke (socialisti) in celo stranko (ekozelelni), z združitvijo zopet pridobili vse troje.

Pregled dogodkov v Sloveniji

Komisija Organizacije združenih narodov za človekove pravice je na rednem zasedanju v Ženevi soglasno sprejela resolucijo o stanju človekovih pravic na ozemlju nekdanje Jugoslavije. Posebnega pomena je dejstvo, da omenjena resolucija prvič izvzema Slovenijo iz okvira mandata posebnega poročevalca komisije za stanje človekovih pravic na ozemlju nekdanje Jugoslavije Tadeuša Mazowickęga. V krogih slovenske diplomacije so prepričani, da to pomeni politično priznanje Sloveniji za doseženo raven spoštovanja človekovih pravic in podporo prizadevanjem, da se tudi na tem področju Slovenija jasno razmeji od balkanske krize.

Milan Kučan se je srečal v Portorožu na delovnem sestanku s predsednikom Madžarske Arpadom Gönzem

Slovenski zunanji minister Lojze Peterle je prisostvoval v Čilu prevzemu novega predsednika države Freia, ki je član Krščanske demokratske stranke.

Predsednik Slovenije Milan Kučan se je sešel z veleposlanikom Češke republike v Ljubljani Kypom, ki mu je prinesel pismo predsednika Havela s predlogi o temah za pogovore predsednikov sedmih srednjeevropskih držav 15. in 16. aprila letos na Češkem.

V Sloveniji se je boj med predsednikom

Kučanom in obrambnim ministrom Janšo zaostрил do take mere, da so nekateri že začeli dolžiti Janšo, da pripravlja državni udar. Očitajo mu tudi, da je nekaj mesecev gostil pri sebi najmanj tri ameriške častnike, ki da so imeli dostop do vseh vojaških tajnosti. Janša jim odgovarja, da je o tem vedela in se strinjala vlada.

Kontrovezni ruski politik Vladimir Žirinovski 7. marca ni mogel stopiti v Slovenijo. Njegov predstavnik za Evropo Vedenkin je to označil kot „politično provokacijo“. Naslednji dan je Nacionalsocialna zveza Slovenije, ki je Žirinovskega gostila konec januarja, zanikala vsako vpletenost v njegov ponovni приход. Prvak te zveze Gerlanec je „v imenu dobrih odnosov med Slovenijo in Rusijo“ prosil Žirinovskega, naj čimprej pozabi na incident in „ne vztraja pri kakršnih koli povračilnih ukrepih“. Vedenkin pa je napovedal, da bodo poslanci ruskega parlamenta v začetku prihodnega tedna glasovali o nekaterih ukrepih proti Sloveniji. Povedal je še, da je Žirinovski dobil uradno vabilo hrvaškega predsednika Tuđmana, naj obišče Zagreb.

Združene žrtve komunističnega nasilja opozarjajo javnost na nerešen problem povračila oz. odškodnine nekdanjim političnim zapornikom. Zakonski predlog, delo SLS, pa ne upošteva medvojne odškodninance in takoj po zmagi komunizma pobite, ker zanje „ni pravne podlage“.

Kdo je resnični predsednik vlade?

Torkovo glasovanje v državnem zboru, pri katerem so poslanci SKD in SDSS podprli vladni predlog o sredstvih za obrambo, poslanci premierove LDS in vladne partnerice ZLDS pa so glasovali proti, je razkadilo še en oblak megle v velikokoalijskem močvirju slovenskega postsocializma. Če predsednik največje stranke in hkrati predsednik vlade predlaga eno, njegovi poslanci pa glasujejo drugače (kot pač ustreza Združeni listi), tedaj predsednik v resnici ni to, za kar se izdaja — namreč predsednik LDS in predsednik vlade. Resnični predsednik je nekdo drug. Ker se je to v tako grobi obliki pokazalo prav po odločitvi demokratov, socialistov in eksocialistov za pridružitve, je očitno, da je ta pridružitve Drnovškov položaj in avtonomijo še dodatno ošibila.

Vprašati pa se je trudi treba, kdo je v tem trenutku (še) resnični zunanji minister. Živahno diplomatsko dopisovanje, ki, kot je slišati, mimo vednosti zunanjega ministristva poteka med predsednikom državnega zbora in slovenskimi diplomati v tujini, ki jih je — po meri menda kar „dosmrtnega predsednika Slovenije“ v zadnjih letih — nastavljal dr. Dimitrij Rupel, ter javne in manj javne razprave in licitiranja o tem, ali se omenjeni, LDS pridružen poslanec, vrača na zunanje ministristvo kot minister, kot veleposlanik v Nemčiji ali samo kot pred-

sednik izpitne komisije za slovenske diplomate, o tem povedo marsikaj.

Nobenega dvoma ne more biti o tem, kdo je resnični predsednik te države. Novejše poteze „najvišjih krogov slovenske oblasti“, predvsem mednarodni škandal, ki so ga izzvali z „novicami“ o odpoklicu ameriškega veleposlanika, si pač ne gre razlagati z zaletavostjo ali nestrokovnim ravnanjem tega političnega stroja, saj se je vendarle nemoteno kalil več desetletij. „Odslovljenje ameriškega veleposlanika“ prej kaže na željo po poslabšanju stikov z ZDA in ustavitvijo približevanja Slovenije zahodnemu Partnerstvu za mir.

Po vsem tem bi tudi pri SKD morali razmisliti o vlogi, ki jo trenutno še igrajo v vladajoči slovenski postkomunistični združbi. Če je bilo doslej videti, da prenovljena nomenklatura potrebuje SKD kot pisan izvesek, da ga lahko po potrebi pokaže zahodnemu svetu, se nemara zdaj okvir za to sliko spreminja. Kaj če si nekdo prizadeva prikazati, da Slovenija niti ne spada tja, na zahod, pač pa v krog „balkanskih demokracij“, kot smo sicer nedavno tega že slišali? In potemtakem tudi izvesek, na katerem piše „in SKD“, pri vračanju v objem bratskih narodov sploh ni več potreben?

Vinko Zalar,
Slovenec, 26. februarja

Razstava o Slovencih v Argentini



Ob razstavi v Šolskem muzeju v Ljubljani je izšla tudi knjiga dr. Janeza Arnež, ki na 104 straneh in z dvema zemljevidoma govori o Slovencih v Argentini predvsem po letu 1945. Na koncu je podan podroben pregled vsega gradiva, ki je na ogled na razstavi. Na otvoritvi razstave je imel daljši

nagovor vodja instituta Studio Slovenica, dr. Janez Arnež. Posebej se je zaustavil pri zgodovini protikomunistične begunce, ki so nosili s seboj v svet kulturne vrednote slovenstva. Dosežki slovenske politične emigracije v Argentini niso nikak čudež ampak le izraz zvestobe slovenstvu. „Če bi bilo več takih v Sloveniji, bi bilo manj manj hlapcev tujcem, več kulture in znatno boljše gospodarstvo“, je dejal dr. Arnež.

Razstava v Šolskem muzeju prikazuje ogromno dokumentarnega gradiva, nad 400 fotografij o življenju Slovencev v Argentini, nekaj 100 knjig, revij, koledarjev, zbornikov Svobodne Slovenije, gramofonskih plošč, tiskov za potrebo Cerkve, časopisov, glasil, razmnoženin... Vendar razstava ne obsega vsega.

Želja je, da bi vse gradivo ostalo v Šentvidu nad Ljubljano, kasneje kot možna stalna razstava.

Ta zelo odmevna, bogata in izčrpna razstava je na otvoritvi zbudila veliko zanimanje.

Fotografija iz „Slovenca“ nam je bila poslana po telefaksu.

Pismo od doma

Ivan Sivec, sodobni pisatelj najbolj branih ljudskih povesti v Sloveniji, piše med drugim v Argentino: Ob obisku številnih članov tvoje družine v domovini, ki so prvi in drugi rod rojeni v tujini, sem začutil tisto slovensko toplino, ki bi jo moral nositi v sebi vsakdo, posebno pa vsak Slovenec, a jo je tako salamensko malo pri nas doma. Vam, tam v oddaljeni Argentini, pa je uspelo ohraniti tako lepo slovenski jezik in pa hkrati tudi vse slovenske vrednote od vere in vsega drugega naprej. Res je škoda, da si domá vzamemo tako malo časa zase in za svoje bližnje in smo zato tako rekoč že napol podivjani. Prav vi pa ste pravzaprav lahko naši učitelji. Morda pa je prav v tem božja previdnost, da se prave slovenske vrednote ne bodo izgubile, pač pa se bodo naše domače ponovno oplemenitile z vašimi, ki niso bile nikdar izgubljene.

Uradni obisk iz Slovenije

OBISKALI NAS BODO:

dr. Peter Vencelj, državni sekretar za Slovence po svetu
in soproga Irena,
tajnica Mateja Maček,
Alenka Prvinšek - Mesojet, uradnica notranjega ministrstva
z namenom, da pomaga predvsem v problemih državljanstva.

PROGRAM OBISKA:

Sreda, 23. marca: ob 7.15 prihod na Ezeizo z Lufthanso. Zvečer pogovor s Slogo in Gospodarsko zbornico.
Četrtek, 24. marca: Uradni protokolarni obiski; ob 20 slavnostni sprejem v Slovenski hiši.
Petek, 25. marca: Uradni obiski, pogovor s SKA in SKAS.
Sobota, 26. marca: Obiski šolskih tečajev, radia; zvečer društvo Triglav.
Nedelja, 27. marca: Obisk Doma v Carapachayu; popoldan odhod v Mendoza.
Sreda, 30. marca: Prihod iz Mendoze, zvečer srečanje s Slov.kršč.demokrati
Četrtek, 31. marca: Obisk Rožmanovega doma, Slovenske vasi in zavetišča; zvečer tam pri obredih.
Petek, 1. aprila: Zvečer na obredih v Slovenski hiši.
Sobota, 2. aprila: Sestanek s SDO-SFZ, obredi v Slovenski hiši.
Nedelja, 3. aprila: Obisk v Našem domu v San Justu; odhod v Bariloče.
Sreda, 6. aprila: Prihod v Bariloče; odhod v Córdoba.
Petek, 8. aprila: Prihod iz Córdobe, obisk Doma v San Martinu.
Sobota, 9. aprila: Obisk osnovnih šol, srednješolskega tečaja, Pristave v Castelarju.
Nedelja, 10. aprila: Obisk v Slomškovem domu, nato v Bernalu in Ballesterju.
Ponedeljek, 11. apr.: Obisk v Rosariu.
Torek, 12. aprila: Obisk v Mar del Plati in Miramaru.
Sreda, 13. aprila: Obisk premiere Slovenskega mladinskega gledališča v Teatru Cervantes s Šeherezado.
Četrtek, 14. aprila: Uradni obiski, sestanek z Medorganizacijskim svetom in večerja.
Petek, 15. aprila: Poslovitev na Ezeizi ob 15, odhod ob 17.15.



IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

Tone Mizerit

Politični dogodki se zanimivo razpletajo. Morda v končnem izidu ne bodo imeli večje važnosti, a kakor jih moremo gledati dan za dnem, nam kažejo kaj točno sliko značilnosti tukajšnjega življenja in glavnih težav, ki bičajo demokratične ustanove v Argentini.

NEMIRNI MAREC

Bilo je pričakovati, da se poletni mir ne bo nadaljeval in da bodo bližnje volitve nekoliko razburkala mirne vode. A valovi so se pojavili nenadoma, in vsi skupaj. Imamo tako pred nami primer korupcije okoli pokojninskega zdravstvenega zavoda ter vladni namen, da se delno izneveri paktu med Menemom in Alfonsinom; najdemo se pred dejstvom, da en mesec pred volitvami polovica prebivalstva sploh ne ve, kaj se bo volilo. Poleg tega je izjava škofijske konference kaj neprijetno odjeknila v vladnih krogih.

Zadeva okoli PAMI je že dovolj znana. Neka ustanavljajoča se organizacija (oziroma njeni organizatorji), ki naj bi povezovale psihiatrične klinike, ki so bile v službi pokojninskega zdravstvenega zavoda, je pobirala 25% celotnega plačila tem klinikam. Policija jih je zasačila v trenutku, ko so prejemale denar, in v bančni skrinjici teh ljudi našla še večje količine denarja. Celotna vsota doseže skoraj milijon dolarjev. Sodnik pa sedaj smatra, da v tem ni bilo nič nezakonitega, čeprav je dokazano in so nekateri pričevali drugače, da vse skupaj ni bilo legalno. Medtem ko od navadnega smrtnika davčna ustanova zahteva, da daje legalno potrdilo za vsak prejet ali dan denar, so ti ljudje sukali številke v stotisoče, ne da bi bilo to vknjiženo kje. In denar je prehajal iz uradne državne ustanove v privatne in ne dobro poznane roke.

Seveda za vsem tem stoji uradna ustanova, katere voditeljica zaseda tretje mesto na listi kandidatov peronistične stranke za ustavodajno skupščino. Presenečenje nad sodnijskim odlokom je bilo tako veliko, da so celo vidne osebnosti peronizma zmajale z glavo, češ, to pot smo šli predaleč. Za vlado bi bilo bolj pozitivno, da se stvar razišče in se krivci kaznujejo. Toda boje se škandala pred volitvami. Ne zavedajo pa se, da je tako grobo prikrivanje korupcije slabša propaganda kot če bi se obsodila prizadeta in razkrinkana vidnejša oseba stranke.

Zaradi tega se je zadnje čase precej govorilo, da bo peronizem spremenil kandidatno listo v prestolnici, kjer se ti dogodki odigravajo.

V to pa sovpade druga ugotovitev, ki je tudi sad raznih anket. Večina ljudi mesec dni pred volitvami ne ve dobro, kaj bodo volili. Precejšen procent meni, da gre za navadne poslanske volitve, drugi smatrajo, da gre direktno za predsedniške volitve oziroma novo dobo sedanjega predsednika. V takem stanju je očitno malo važno, če je kandidat ta ali drugi, kajti večina voli za ali proti predsednikovi osebi. To je tudi Menem hotel, ker skoraj slepo zaupa v dejstvo, da je njegova priljubljenost še vedno izredna, zlasti pa, da ni v argentinskem političnem obzorju osebnosti, ki bi ga mogla zasenčiti.

V tem je tudi vzrok, da se volilna kampanja odvija dejansko v popolnem pomanjkanju ideološke propagande. Pomislimo: spremenili bomo ustavo, temeljni zakon, ki kaže smernice demokratičnemu življenju. Pa dejansko nebena izmed strank ne pove, kakšno bo njihovo zadržanje, kakšen je njihov odnos do družbe, v kateri hočemo živeti.

Ta pojav je tudi posledica dejstva, da je

sprememba ustave dejansko že določena v vseh členih v slavnem paktu med Menemom in Alfonsinom. Kot smo svoj čas že zapisali, bo ustavodajna skupščina le formalnost, ki naj potrdi, kar sta dva človeka na vrhu že določila v imenu obeh večinskih strank argentinske politike.

LE FORMALNOST?

In vendar nastane vprašanje, če bo skupščina res le formalnost. Kajti zadnje dni je nastal pravi vihar zaradi vladnega namena, da se delno spremeni ena izmed temeljnih točk sporazuma. Gre za funkcijo „koordinacijskega ministra“ (neke vrste ministrskega predsednika), ki ni tako temeljna točka sprememb, a je ena izmed temeljnih zahtev Alfonsina in na katero je bil najbolj ponosen. To je že stara Alfonsinova kaprica, za katero ni jasno, kakšne praktične posledice more imeti, zlasti še ker tudi ustavno besedilo, kolikor ga doslej poznamo, ni jasno.

Dobro, izgleda, da vlada sprejema dejstvo „ministrskega predsednika“, a hoče da veljavnost tega ustavnega določila pride v veljavo šele leta 1995, ko bo nastopil novi (ali stari) predsednik in ne takoj, ko bo ustava stopila v veljavo. Bajé je to zahtevano postavil gospodarski minister Cavallo, ki se boji, da bi nova vladna osebnost omejila njegovo oblast oziroma bi funkcije enega in drugega sovpadale in bi tako prišlo do anarhije na gospodarskem področju.

Na prvi pogled je strah prazen. Po drugi strani je jasno, da dokler bo na predsedniškem stolčku Carlos Saúl Menem, ne bo drugega, ki bi lahko prosto posegal v katerokoli področje razen njega in v zadnji instanci ne bo noben koordinator in noben minister zasenčil njegovo luč. A menimo, da je strah radikalov in možna Alfonsinova reakcija povezana še z drugo snovjo ustave. Če namreč peronisti po svoje prikrojijo točko ministrskega predsednika in njegovo veljavo, lahko mirne vesti prikrojijo tudi točko veljave ponovne predsedniške kandidature.

Gre namreč za vprašanje, če ta stopi v veljavo upoštevajoč, da je Menem že predsednik in je dopolnil svojo prvo dobo ali bo prva doba pod novo ustavo šele tista po volitvah leta 1995.

Vprašanje je zapleteno, ker je nekaj takega že storil Angeloz v Córdobi in tako vladal troje zaporednih dob kot guverner province. Po istem kriteriju bi Menem lahko vladal od 1995 do 1999, in tedaj znova kandidiral. Prav tega pa Alfonsin izrecno noče kakor noče nobenega precedenta, ki bi omogočil preučevanje, kdaj stopi ali ne v veljavo posamezen člen nove ustave. Kako se bo ta debata rešila, je še uganka. Jasno je, da je to nov udarec za Alfonsina, zlasti v notranjosti radikalne stranke, kjer njegovi nasprotniki kažejo nanj, češ, znova je šel na limanice. Borba za njegovo nasledstvo se tako prehitro porodi in še bolj negativno prizadene stranko.

Te in druge odtenke so imeli na vidiku škofje, ko so objavili svojo izjavo glede ustavne spremembe. Cerkev je že pred časom povedala, da nima nič proti odstranitvi člena, ki zahteva, da je predsednik države katoliške vere.

Zahteva pa, da vsaka ustavna sprememba zagotovi ravnovesje med ustavodajno, izvršno in sodno oblastjo. S tem pa so škofje pokazali na osrčje celotnega problema argentinske družbe. Kajti, kakšna je demokracija, kjer ima ena sama stranka (dejansko ena oseba) direktno ali indirektno v rokah celotno oblast države? In tega ustavna sprememba ne bo uredila, marveč na nek način le še poslabšala.

Marko Natlačen, ZDA

Opombe h knjigi spominov

Ciril Žebot: Nemiljiva Slovenija

DOBA MED 1918
IN RAZPADOM JUGOSLAVIJE

Avtor piše (stran 44), da „tej pretežno balkanski državi (to je Kraljevini SHS - moja opomba) ni uspelo uresničiti Združene Slovenije: vsa Primorska je prišla pod Italijo, Koroška pa je ostala v novi nemški Avstriji“. Avtor je menda pozabil, da so Angleži, Francozi in Rusi z brezsrčnim tajnim Londonskim paktom z dne 26. aprila 1915 obljubili Italiji kot nagrado za njen vstop v vojno na strani Zaveznikov Primorsko, skupaj z južno Tirolsko, Trentinom, Gorico, Trstom, Istro, dalmatinskimi otoki, itd.. In enako avtor ne omeni, da je Koroška bila izgubljena s plebiscitom z dne 10. oktobra 1920, v katerem je število Slovencev, zlasti onih, ki so naselili komunistični propagandi, optirali raje za republiko Avstrijo kot pa za kraljevino SHS. Na podlagi tega izgleda, da so avtorjeva spoznanja, zakaj ni prišlo do Združene Slovenije, dokaj oddaljene od zgodovinskih dejstev.

Kot smo videli v prvem delu, prvotni načrti in cilji Narodnega sveta SHS — ali vsaj dr. Korošca — (to ni povsem jasno) glede bodoče ureditve države iz enega ali drugega razloga niso sprejeli. Spričo tega je dr. Korošec „v dogovoru z vodstvom SLS v Ljubljani“ kmalu po zedinjenju določil, da bo slovenska politična strategija v novi državi skušala spremeniti „unitaristično-centralistično“ ureditev kraljevine SHS „s parlamentarnimi zavezništvom“ (str. 46).

Kakšen je bil uspeh te strategije? Kot nam zgodovina pové, so se politične razmere postopoma poslabšale — pomislimo samo na Vidovdansko ustavo z dne 28. junija 1921; na še slabšo sledečo ustavo z dne 3. septembra 1930, preimenovanje države SHS v Jugoslavijo, uvedba kraljeve diktature 6. januarja 1929, konfinacijo dr. Korošca in drugih slovenskih domoljubov, itd. — predno so se razmere končno začele obračati na boljše po umoru kralja Aleksandra 9. oktobra 1934 — dogodek, katerega pa ta strategija gotovo ni mogla predvideti.

Zato lahko rečemo, da ta strategija, ki je iskala spremembo unitaristično-centralistične uredbe države v parlamentarnih zavezništvih, ni uspela vse do kraljevega umora.

Kot čitamo na strani 80, je po umoru kralja Aleksandra dr. Korošec razvil drugo strategijo. „Tako je dr. Korošec prišel do spoznanja, da je v danih razmerah Pavletova taktika postopnosti edina praktična pot iz šestojanuarske diktature. Zato je vključil znatnemu odporu dela privrženecv SLS odločil, da se kot načelnik prepovedane slovenske stranke (sic) pridruži Stojadinoviću in Spahu ter z njima soustanovi novo vsedrjavno stranko, imenovano „Jugoslovanska radikalna zajednica“ — JRZ —, kot potrebno sredstvo za postopno demokratično obnovo in zvezno preureditev države.“

Kakšne so bile posledice te druge strategije? Avtor nas takoj obvesti, da je „nekaj ljubljanskih pripadnikov (SLS — moja opomba) odklonila vstop v JRZ, in se proglasila za nadaljevanje stare SLS“ (str. 80, 81). Med njimi so bili dr. Ivan Stanovnik, dr. Aleš Stanovnik, dr. Antón Breclj in dr. Jaka Mohorič. Kolikor mi je znano, so vsaj prvi trije kasneje pristopili k OF in verjetno tudi potegnili številne ljudi za seboj. Izgleda torej, da izbira JRZ kot „manjše zlo“ ni bila povsem upravičena, kajti povzročila je nesrečno deljenje slovenskih narodnjakov.

Kot je znano, in to tudi avtor potrdi na str. 80, je knez Pavle nameraval preurediti

državo v okviru „obstoječe Aleksandrove ustave“, to je, ustave, ki je bila promulgirana 3. septembra 1931. Ker nam avtor ne opiše te ustave niti očrta, kako naj bi se taka preureditev pod to ustavo izpeljala, pogledimo za ta opis drugam. *History of Yugoslavia* (V. Dedijer, L. Božič, S. Cirković, McGraw Hill) opiše to ustavo takole: „Ta ustava je uvedla dvo-hišni sistem, s tem da je dodala narodni skupščini še senat, toda vlada je ostala odgovorna le kralju in ne skupščini ali senatu; nadalje je ustava uzakonila unitarizem; in proglasila je, da Jugoslavija sestoji od enega samega naroda.“ In Robert Lee Wolf, v knjigi *The Balkans in our time* opisuje to ustavo takole: „Aleksander je s to ustavo pridral pečat zakonitosti na svoja lastna dejanja in z njo pozakoni svoj lastni položaj. Od tedaj naprej, pa vse do svojega umora v oktobru 1934, je kralj vladal s slugastimi politiki.“

Kako naj bi bilo mogoče v okviru take ustave uresničiti preureditev države ali celo zvezno preureditev države (glej str. 80), nam avtor ne razloži. In če se vprašamo, kako naj bi se to moglo odigrati, pridemo do hitrega zaključka, da s takimi omejitvami taka preureditev sploh ni bila mogoča. Dogodki, ki so sledili, le-to potrdijo. Treba se je samo spomniti, da je takozvani hrvaški sporazum, ki je ustanovil hrvaško banovino (ne da bi določil njene meje) in ji dal precejšnjo mero avtonomije — **ampak daleč od zveznega statusa!** — bil podpisan šele 26. avgusta 1939, torej po uničenju Čehoslovaške in pod neposrednim pritiskom in ogrožanjem druge svetovne vojne. Slovenija pa vse do razpada Jugoslavije ni uspela doseči niti te mere avtonomije. Lahko torej rečemo, da tudi ta druga strategija ni bila celotno uspešna.

Pregled dogodkov iz prvih dveh dob neizbežno privede do vprašanja, kako je mogoče, da avtor ni prišel do spoznanja:

1. da so zmote, zmešnjave in prevare iz leta 1918 stvarno onemogočile kakršnokoli bodoče sožitje med Slovenci, Hrvati in Srbi;
2. da Srbi nikdar niso videli v Jugoslaviji nič drugega kot nadaljevanje stare, le povečane Srbije, in da zaradi tega preureditev države na podlagi parlamentarnega zavezništva, kar je predpostavljalo zbiranje več glasov, kot jih je imela Srbija, ni bila realistično dosegljiva, in

3. da je zvezna preureditev države v okviru „obstoječe Aleksandrove“ ustave bila iluzorna in a priori nemogoča?

Celo avtor, ko na str. 457 opisuje napake kraljevine SHS, ki so povzročile vedno večja notranja trenja, uvedbo diktature, itd., se zadovolji le s trditvijo, da „odslej naprej Hrvati in Slovenci z globokim sumom gledajo na vsako vladno v Beogradu...“, ne gre pa en pomemben korak dalje in tako pride do istih treh, pravkar navedenih spoznanj. In podobno, dr. Ehrlich na str. 220 meni, da „Slovenci sami vključ najbolj trezni in umerjeni politiki, niso mogli v Jugoslaviji uresničiti svoj skromni ideal: slovensko avtonomijo, ki bi bila državno-pravno priznana in zajamčena“. Kaj ni to priznanje, da sta obe strategiji bili neuspešni?

Ocena te knjige ne bi bila popolna, če ne bi omenil podrobno in dokaj obširno opisovanje prijateljskih odnosov med dr. Korošcem in mojo, to je dr. Natlačenovo družino. Branje tega opisovanja me je zelo presenetilo, ker vem, da avtor ni nikdar imel priložnosti, da bi neposredno prišel do tega znanja. Zato moram zaključiti, da je to pisal z namenom, da bralcu da vtis, češ da je pač bil član najožjega družbenega kroga dr. Korošca. To pa enostavno ni bilo tako.

(Konec prihodnjič)



GOSPODARSKI VESTNIK

Slovenske latinskoameriške Trgovske Zbornice

VELIKO ZANIMANJE ZA SLOVENIJO. Na velikem turističnem sejmu na Dunaju je razstavljala tudi Slovenija. Že prvi dan je bilo zanimanje izredno veliko, zaradi bližine in ker že vedo, da so razmere varne. Ko so bile francoske in nemške stojnice prazne, se je v slovenskem paviljonu trlo obiskovalcev.

ŠOLA PODJETNIŠTVA PO TV. Serija oddaj na slovenski TV je posvečena šolanju podjetništva. Ena izmed zanimivih oddaj je nosila naslov: Pripravljeni poslovni načrt. Kako naj podjetnik spravi v življenje svojo zamisel, kje bo iskal nasvet in finančno pomoč, sodelavce, solastnike in podobno.

SLOVENSKA TOVARNA IZVIRNE RAČUNALNIŠKE OPREME. To je v svetu ena najbolj dinamičnih panog. Ljubljansko podjetje Hermes Softlab vodi Rudi Bric, ki je dobil „mednarodno priznanje za zagnanost in vizijo“. Lani so v devetih mesecih prodali za dva milijona dolarjev.

„SLOVENSKI VINOGRADI“ je naslov knjigi z dvesto posnetki Joca Žnidaršiča. S to čudovito, edinstveno knjigo o vinski trti, se Slovenija uvršča med redke države, pridelovalke vina, ki se lahko ponašajo s podobno monografijo. Knjigo je predstavil kmetijski kombinat Ptuj. Predstavitev je spremljala pokušnja petnajstih najboljših vin iz vseh koncev Slovenije.

POHIŠTVENI SEJEM V Ljubljani je imel mednarodno udeležbo. Več kot 240 razstavljalcev je bilo iz osmih držav. Novost sejma je bila predstavitev novih idej. Tako sta na njem prvič sodelovala tudi Društvo oblikovalcev Slovenije in Društvo samostojnih arhitektov. Slovenski pohištvni sejem si prizadeva pridobiti stičišča med Vzhodom in Zahodom.

NAROD, KI ZAUPA VASE, DELA IN VARČUJE, NE MORE PROPASTI! S tem geslom so v Ljubljanski banki in njeni poslovalnici ljubljanski Mestni hranilnici uspešno vodili akcijo varčevanja. Saj imajo ljubljanski prebivalci okoli 1,2 milijona računov in hranilnih knjižic. Izdali so pa tudi plačilne kartice LB Evrokard, ki je imela že v prvem mesecu 6000 lastnikov.

GOSPODARSKI FORUM so lansko leto 23. novembra ustanovili Slovenski krščanski demokrati. V času po ustanovnem obnem zboru je k forumu pristopilo več kot 200 članov. Predvsem je načelo foruma Kodeks poštenega sodelovanja. Vzpostavili so stike tudi s Slovensko latinsko ameriško zbornico v Buenos Airesu.

ZA 139 MILIJONOV DOLARJEV je lani v prvih devetih mesecih izvozila Krka Farmaceutika. Vse bolj se uveljavlja v ZDA in na Japonskem. Najpomembnejša tuja trga pa sta Ruska federacija in Poljska.

DRAGA SANACIJA BANK. Lansko leto je bilo stroškov okrog pet milijard tolarjev. Za letošnje leto pa je proračun 11,7 milijarde tolarjev.

DVA USPEHA CENTRA BRDO. V juniju je na straneh znamenitega Wall Street

Mogoče bi vas zanimalo vedeti, da...

— da plača predsednika slovenske vlade znaša 207.703 SIT, plača pomembnejših ministrov (za finance, zunanje zadeve, notranje zadeve, ekonomske odnose, gospodarstvo in obrambo) 181.152 SIT, drugih ministrov (za šolstvo, socialo, kulturo, zdravstvo, pravosodje, znanost, promet, kmetijstvo, zakonodajo, okolje) pa 174.462 SIT...

Journala bil objavljen obsežen članek o Centru Brdo, ki da je verjetno najboljše majhna poslovna šola v Evropi. Kmalu nato je bil Center Brdo povabljen med trinajst najboljših šol v Bruslju. Tam je zbudil veliko zanimanje razstavnih prostor Centra, zaradi sodobne in izjemno estetske postavitve.

V ZAVETJE ZDRAVJA, ki so ga zgradili v Dolenjskih Toplicah je bilo vložnih deset milijonov mark. Sedem specializiranih ambulant bo na razpolago bolnikom. Ta objekt z zdraviliškim in kopališkim domom postavlja Dolenjske Toplice med najboljše zdravilišča v Sloveniji.

ZA 40 MILIJONOV DOLARJEV ZDRAVIL bo kupila Ruska federacija od podjetja Krka.

MOKRONOŠKI ČEVLIJ ZA BRITANCIJE. Vsak teden narede v tovarni Mokronog 5000—6000 parov čevljev. Britansko podjetje Clarks, ki ima 5000 prodajalnih v Evropi, odkupuje 95% proizvodnje.

NOV HOTEL PIRAMIDA v Mariboru. Bivši hotel Turist je bil obnovljen. Gre za zahteven turistični objekt, ki je namenjen bolj zahtevnim gostom. Sedaj ima 180 sob z vso najmodernejšo opremo.

SLOVENIJA ZA ŠVICO. Slovenska farmacevtska industrija, ki jo sestavljajo podjetja Krka, Lek ter Bayer-Pharma imajo skupno okoli 5000 zaposlenih. Kaže, da zavzema Slovenija glede na svojo velikost po obsegu proizvodnje zdravil na prebivalca, drugo mesto na svetu, takoj za švicarsko farmacevtsko industrijo. Lek in Krka sodita med srednje velika farmacevtska podjetja in sta na seznamu svetovnih farmacevtskih podjetij okrog stotega mesta.

ZAUPANJE V TOLAR. Na dan denarne osamosvojitve so imeli slovenski državljani v bankah 4,7 milijard tolarjev hranilnih vlog, lani avgusta pa 27 milijard tolarjev hranilnih vlog v domačem denarju in za okoli 36 milijard tolarjev deviznih vlog.

DEŽELA TURIZMA. Vse kaže, da je bilo lani zasluženih v Sloveniji s turizmom okoli 850 milijonov dolarjev deviz. V neki anketi je 90 odstotkov vprašanih menilo, da bi glede na naravne razmere turizem moral postati ena naših najpomembnejših panog.

SLOVENSKE ELEKTRARNE so lani pridobile 8,7 milijarde KVH električne energije. Večji del so jo porabili domači odjemalci, industrija, gospodinjstva in drugi.

BANKE UVEDLE EVROPSKI DELOVNI ČAS. Slovenske banke imajo precej težav z uvajanjem novega delovnega časa, ki je stopil v veljavo 21. februarja.

1,2 MILIJONOV TON RJAVEGA PREMOGA in 3,9 milijona lignita so lani nakopali v rudnikih rjavega premoga v Zassavju, Trbovljah in Zahrastniku.

PRVA NAMAKALNA ZADRUGA v Sloveniji. Pri Ormožu so jo pričeli ustvarjati. Prva dela bodo zajemala gradnjo in vzdrževanje namakalnega sistema. Ob ustanovitvi je pristopilo 80 članov, ki so lastniki 200 hektarjev zemljišč.

„KUPUJMO SLOVENSKO“ je bilo geslo akciji, ki so jo sprožili v Sloveniji. Namen je spodbuditi domače gospodarstvo k večji izdelavi in prodaji domačih izdelkov. S tem bi tudi dvignili zaposlenost. Nakup domačih izdelkov naj ima prednost pred tujimi.

VALUTNI TEČAJ V SLOVENIJI

3. marca

1 dolar	132,30 SIT tolarjev
1 marka	77,93 SIT tolarjev
100 lir	7,84 SIT tolarjev

Seminar za učitelje v Sloveniji

Koroška v Republiki Sloveniji

Dne 5. februarja smo s skupnim avtobusom odpotovali iz Maribora ob reki Dravi proti delu Koroške, ki spada pod Republiko Slovenijo.

Ta dolina je zelo slikovita. Obdana je z gostimi gozdovi, posejana s prijaznimi vasicami, čez reko so mostovi, leseni pomoli domačih ribičev, ob straneh pa se dvigajo nižji hribi, za katerimi se bohotijo višji pokriti s snežno odejo.

Tako smo prispeli na Muto, kjer nas je že čakal domači vodič Bernard Stajner. Ustavili smo se ob najstarejši cerkvi na Slovenskem ob izlivu reke Bistrice v Dravo. Cerkev, komaj opazna ob nasipu glavne ceste, je posvečena sv. Janezu Krstniku, zgrajena pa je bila leta 1052.

Cerkvica ima nenavaden okrogel tloris, dodan je bil vzdolžni prezbiterij. Krita je s škodlami. Njene stene so poslikane v zgodnjegotskem slogu prve polovice štirinajstega stoletja: Oznanjenje, Jezusovo rojstvo, Marijino kronanje, Janez Krstnik v ječi, Janez Evangelist itd. Strop je lesen, na njem je poslikan Pasijon. Na oltarjih so kipi sv. Janeza Krstnika in Janeza evangelista, rezbarsko delo iz konca 17. stoletja. Cerkev ter razvaline iz rimskih časov dokazujejo, da ta kraj stoji na kulturnih tleh več tisočletne zgodovine.

Muta je naselje, ki je imelo v srednjem veku prometno lego med Štajersko in Koroško, katera se v zgodovinskih virih prvič omenja leta 1255. Ta čudovito lep kraj je značilen zaradi močno razvitega železarstva še iz časov turskih vpadov v drugi polovici 16. stoletja. Od takrat štejejo začetek kovaštva na Muti. Ogledali smo si zanimiv muzej, kjer hranijo vodna kolesa, ki so jim gnala vodna kladiva, razne livaske in kovaške izdelke, repače in mehove. Topili so rudo v visoki peči ali plavžu. Okoli leta 1870 so oblikovali v kovačiji lopate, motike, krampe, sekire, v livarni pa rešetke in orodje za gradnjo železnice. Sedaj pa je železarstvo zamrlo, kajti največji je bil južni trg, ki pa je trenutno ukinjen zaradi vojne.

Na hitro smo si tudi lahko ogledali gasilski muzej ter sobo z nagradami in odlikovanji.

Prav blizu Mute, na levem bregu Drave leži vas imenovana Vuzenica, kjer nas je prijazno sprejel župnik ter nam razkazal cerkev, kjer je nekaj let kaplanoval Anton Martin Slomšek. Cerkev je zgrajena v zgodnje-gotskem slogu. S posebnim občutkom spoštovanja smo v cerkvi še zapeli Marijino

pesem, potem pa šli za župnikom, ki nas je povabil v sobo, kjer je po vsej verjetnosti bival Slomšek in tudi spisal „Blažeta in Nežico v slovenski šoli“.

Ohranjena je miza, zbirka njegovih knjig, strop pa je zanimivo poslikan z majhnimi freskami iz kmečkega življenja.

Nato smo se povzpeli nad Slovenj Gradcem na visok hrib do Rahtovega turističnega centra, od koder je bil krasen razgled na dolino, kjer so bile raztresene prijazne vasi. Od tu se je vzpenjala sedežnica za smučarje in druge športnike, ki so se z zmaji in padali spuščali nad ta čudovito lepi gorski svet. Malo nižje smo kosili v prijazni domači gostilni Tina, saj se v Sloveniji zelo lepo razvija kmečki turizem, kjer odlično postrežejo z doma pridelano svežo hrano, ki se je turisti zelo radi poslužujejo.

Med kosilom se je razvil prijeten razgovor o razmerah v tem kotičku Slovenije, kjer se govori zelo lepo slovensko, najbolj pa me je navdušila slovenska zavest ter njihov ponos do svojega rojstnega kraja.

Vrnili smo se v Slovenj Gradec, ki leži sredi Mislinjske doline. Nastalo je na ostankih prazgodovinskih naselij in je mesto že od leta 1267.

Kljub viharjem vojn se je mesto, ki ima trenutno 7000 prebivalcev, skoraj v celoti ohranilo. To mesto je le občinsko središče, čeprav z važnimi funkcijami za sosednje občine kot npr.: upravno sodstvo, zdravništvo, šolstvo, gozdarstvo, lesarstvo, kemična industrija za usnje, trgovina itd.

Kulturno je pa ta slikovita okolica privlačna, saj se stalno vrstijo umetniki že od baročnih slikarjev in kiparjev iz 18. stol.: Mersil, Strauss, Bernekar, Tisnikar, pesnik Goll itd. Tu je v neposredni bližini deloval pisatelj Ksaver Meško. Župnik nam je razkazal najprej novo cerkev, v kateri da je naj, naj, najlepši oltar. In res nas je prevzelo ob pogledu nanj, saj je ves pozlačen v baročnem slogu, kipi pa so gotski: Prestol milosti, Veronika s prtom iz leta 1780 itd.

Zanimivo je tudi bilo, da je poleg te cerkve zgrajena še druga, manjša in starejša, to pa zato, ker je tam bil dom za nebojgljene starčke, ki so imeli svojo leseno kapelo. Čeprav ni obnovljeno, je bilo lepo pogledati freske, ki so ohranjene v tej gotski cerkvi že od leta 1480.

Kljub temu, da smo se zelo zakasnili, nam je župnik še razkazal sicer majhen, zato pa toliko bogatejši Šokličev muzej, kjer hranijo arheološke najdbe, kmečke pripo-

NOVICE S KOROŠKE

ŠKOFIČE: Kdor ima manj odpadkov, manj plača. Odkar je zakonsko predpisano ločevanje odpadkov, ostane večina kontejnerjev praznih, kljub temu jih tedensko praznijo in stroški so visoki. Občina Škofiče je določila, da bodo odvažali štirinajstdnevno. Če se med tem ni nabralo dovolj odpadkov, ga ne smejo izprazniti.

DRVESAVA VAS: Za pol milijona šilingov bo občina Pliberk popravila cesto med kolodvorom Pliberk-dežela in glavno cesto. Nekateri menijo, da ima občina več važnejših projektov.

DOBRLA VAS: Kanalizacija: V Sečni vasi-Jezernica bodo začeli predčasno z gradnjo kanalizacije, za katero bi dobili podporo od države. Denar si bo občina sposodila na privatnem finančnem trgu. Odbor je tudi sklenil plačati odškodnino tistim, ki bodo pri gradnji utrpeli škodo. Reciklaža: Dobrla vas-Škocjan-Žitara vas bodo skupno pri Gojerju v Senčni vasi zgradili zbirališče za ločene odpadke, ki jih je možno spremeniti z reciklažo. Stroške krije polovico dežela, občina pa prispeva približno 600.000 šilingov. Že obstaja 250 kontejnerjev za papir, 17 za kovine, 50 za steklo in 40 za umetne snovi. Odprtje vrta: Oktobra meseca so v samostanu odprli novi enojezični vrtec, čeprav je bil na otvoritvi nastop otrok dvojezičen, kar je že veliko; župan ob vsaki priliki poudarja, da Dobrla vas uradno ni dvojezična.

močke, pohištvo, omare s skritimi predalčki, slike, steklene predmete itd.

Zelo nas je tudi zanimala soba slovenskega pisatelja Ksaverja Meška. V njej je ohranjena knjižnica, pisateljova pisalna miza, portreti iz različnih dob njegovega življenja ter arhiv njegovih pisem prijateljem.

Nato smo šli še v galerijo likovnih umetnosti, kjer so v različnih dvorinah razstavljeni dela modernejših sodobnih umetnikov: slike, fotografije, kipi, akvarele. Spremljal nas je pa priznan in zelo priljubljen umetnik Pečko. Po zelo bogatem dnevu smo končno prispeli v hotel „Rimski vrelec“ v Kotljah, kjer smo večerjali, prepevali ter se živahno pogovarjali z vodičem ter horjulskim župnikom Avguštinom Paščanom.

Navdušeno so nam pripovedovali o nočnem pohodu na Uršljo goro z baklami. Povabili so tudi Milana Magistra, ki se je korajžno povzpel na njen vrh, kjer je bil „krščen“ ter je bil zjutraj že zgodaj z vso

SLOVENCİ NA PRIMORSKEM

NEKAJ ŠTEVILK iz športnega sveta slovenske manjšine v Furlaniji-Juljski krajini: takih, ki vsak konec tedna gojijo šport ali atletiko, je 2.542. Tečajev se udeležuje 3.105 oseb. V odborih društev članic Zveze slovenskih športnih društev v Italiji je 598 odbornikov, trenerjev pa je 232. Najbolj popularen šport je odbojka s 633 športniki, sledi nogomet (438), nato košarka (399). Šport torej zbere okoli 6.000 zamejskih Slovencev.

DVE ZANIMIVI RAZPRAVI je izdal Krožek za družbena vprašanja Virgil Šček iz Trsta. Sta to diplomski nalogi, ki raziskujeta zgovinske dogodke med leti 1952 in 1956. Somrak svobodnega tržaškega ozemlja in samostojne slovenske stranke (1952-1954) je spisal prof. Adrijan Pahor, Trst 1954-1956: Spomenica o soglasju in samostojne slovenske politične skupine pa prof. Bruna Ciani. Knjigi nadaljujeta delo, ki sta ga pred leti pričela prof. Nadja Magajna (1945-49) in prof. Aleš Breclj (1949-52). Ker so to diplomske naloge, so vse knjige pisane v italijanščini.

PRED 50 LETI je umrl v Trstu, star 85 let, dr. Julius Kugy. Njegov oče je bil avstrijski Korošec slovenskega rodu, mati Slovenka, ostal pa je v spominu ljudem, ker je — zaljubljen v Julijske Alpe — znal odkriti ta gorski svet Evrope. V spomin mu je postavljen znameniti kip v Trenti, ko opazuje svojo najljubšo goro — Jalovec.

skupino v Hotuljski cerkvi, kjer smo bili pri sveti maši, po kateri nam je cerkveni zbor zapel „Rož, Podjuna, Zilja“, katera je maršikoga ganila do solz.

Ti prisrčni ljudje so nas povabili v župnišče na zakusko, kjer smo se pogovarjali, kot bi bili stari znanci. Pokazali so nam tudi ploščo Prežihovemu Vorancu v spomin na župnijskem pročelju.

Predno smo se poslovili od tega prijetnega kraja, smo si še na hitro ogledali Ivačko jezero, ki je bilo napol zamrznjeno. Poleti je tukaj zelo lepo sprehajališče za turiste, ki zelo radi zahajajo v ta kraj.

Ob hotelu je zanimiv vrecel zdravilne vode, ki so ga odkrili že Rimljani. Na to nas spominja plošča s kipom rimskega otroka, kateremu iz ust teče voda, ki ima okus po žveplu.

Veseli smo, da smo lahko spoznali ta prelepi kotiček naše ljube domovine, od katerega smo odnesli najlepše spomine.

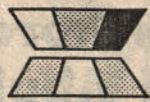
Joži Kopač Zupančeva

Pedagogi iz Argentine si ogledujejo cerkvico Sv. Janeza v Muti.





NOVICE IZ SLOVENIJE



SLOVENC V ARGENTINI

VELENJE — Večina prebivalcev enega trboveljskih rudarskih naselij, Žabjeka, je Bosancev. Zato je tudi razumljivo, da iščejo prostor, v katerem bi mogli opravljati muslimanske obrede. Zaenkrat se dobivajo v stanovanjih enega izmed rojakov, ki je trenutno na sezonskem delu v Nemčiji. Islamska verska skupnost za Zasavje išče prostor, kjer bi mogla imeti svoj sedež (džamijo?), na občini pa pravijo, da ni vložene nobene prošnje za tak objekt in tudi ni predviden v občinskih prostorskih načrtih. Za vsak slučaj pa so se pri Nacional-socialni zvezi Slovenije že pridušali, da bodo preprečili gradnjo džamij v velenjski in trboveljski občini.

VRHNIKA — Kakih 50 ton plastičnih odpadkov so pripeljali iz Nemčije, da bi je v Stenplastu poskusno predelovali. Stenplast se je namreč pripravljalo na povezavo z nemško firmo, da bi skupaj postavili večjo tovrstno tovarno. Medtem je vse padlo v vodo in odpadki že več kot leto dni krasijo Vrhniko. Občinske oblasti so v stalnem pogovoru s podjetjem, ki ima namen kup plastičnih smeti začeti nižati v prihodnjem poletju.

LJUBLJANA — V viški občini so izdali odlok o varstvu petih virov pitne vode (Sevnik, Medvedica, Zdravšček in dva Curka). Postavili so pogoje za gradnjo, promet in industrijsko dejavnost v njihovi bližini, prepovedali pa so tam odlagati odpadke, uporabo agrotehničnih sredstev, ki vsebujejo arzen, svinco, živo srebro, klorirane ogljikovodike, oljnovodikove kisline, fenol, krezol, pa tudi kmetije ne bodo smeli preveč gnojiti z gnojnico in gnojevko.

PIRAN — Sredi Piranskega zaliva so ujeli nenavadno in zanimivo ribo, ki je bila neznana tamkajšnjim ribičem. Več časa so jo imeli v piranskem akvariju pod imenom NN, dokler niso poklicali izvedenca prof. dr. Miroslava Zeia. Ta je povedal, da je to riba z zahodne severnoafriške obale in ima, poleg uradnega latinskega imena in primka, še špansko domače ime (Burro chadero) in portugalskega (Angelina). Jasno, da bodo ribo imenovali s prijetnejšim (in lažjim) portugalskim imenom.

ŠTÖRE — Štorska Livarna je od lanskega oktobra v stečaju, njenih 300 zaposlenih pa brez dela. Zdaj pa jo je za eno leto vzelo v najem zasebno podjetje Vezir, ki jo bo poskusilo spet pognati v tek. V prvi fazi bo zaposlenih 80 livarjev, produkcijo pa bodo prodajali prejšnjim kupcem v Italiji in Nemčiji.

IZOLA — V izolski ladjedelnici so pred dvema letoma začeli popravljati 171 metrov dol italijanski tanker Cherso. In tam je še danes, ker lastniki ladje niso poravnali stroškov popravila, pa tudi ena tretjina posadke (osem rudarjev) ni dobilo plač že deset mesecev. Pravijo, da če bi ladjo prodali, bi zanjo dobili toliko, da bi lahko poravnali dolgovce. Zato se tudi ladjar Cosulich ne meni dosti zanjo.

PLANINA — Konec januarja so končno odprli na Planini prvi slovenski center za zasvojenca z mamili. Center je pod okriljem Italijana don Pierina in njegove Skupnosti Srečanje. V njem bo osem zasvojenec, od katerih so štirje Slovenci, ki so že poldrugo leto živeli v italijanskih centrih. Skupnost Srečanje ima danes 155 takih centrov v 17 državah. V njih se skuša povrniti v zdravo življenje okoli 4.000 narkomanov, od katerih je 32 Slovencev.

LJUBLJANA — Ob osemdesetletnici pisatelja Igorja Torkarja, znanega po knjigi Umiranje na obroke, so v Mali drami SNG prvič na gledališkem odru predstavili njegovo enodejansko Balada o taščici. Delo je dobilo leta 1965 na Bledu drugo zvezno nagrado na festivalu jugoslovanske televi-

zije. Založba Edinost pa je izdala njegovi zadnji dve satirični komediji Revizor 93 in Vstajenje Jozefa Švejka.

NOVA GORICA — Na novogoriški pošti so v januarju postavili prve telefonske govornice, v katerih se lahko uporabljajo kartice s čipi namesto žetonov. Po poskusnem obdobju jih bodo začeli nameščati po celi Sloveniji. Modela telefonov sta dva: Katja 08 uporablja le kartice, Jatena 05 pa kartice ali žetone. Aparate izdeluje podjetje Impulz (v lasti Iskra Terminali in slovenske pošte).

LJUBLJANA — Na Gradu naj bi rekonstruirali (še letos) Stolp piskacev, kjer je včasih stal požarni čuvaj in — seveda — piskači. — V Centru pa se zavzemajo za novo sprehajališče-promenado. Teklo naj bi po Cankarjevi cesti od Beethovne do Prešernove, v povezavi z Jakopičevim sprehajališčem, potem pa po Štefanovi ulici od Slovenske ceste do Narodne galerije.

LILLEHAMMER, Norveška — Na zimskih olimpijskih igrah so velikokrat organizatorji zamenjali slovenske smučarje s slovaškimi. Po zmagi slovaških hokejistov so začeli deževati čestitke v slovenski tabor, ko je dobila bronasto medaljo Katja Koren, se je na ekranu pojavila slovaška zastava.

NOVICE S PRIMORSKE

PROF. SAMA PAHORJA so na tržaški preturi oprostili obtožbe, da je povzročil preplah med silami javnega reda na dan volitev lani 5. aprila. Rekli so, da „dejanje ne obstaja“. Zgodilo se je namreč to, da je prof. Pahor, ki je hotel protestirati zaradi vedenja odgovornih na volilnem sedežu na Katinari, potem, ko so se ga na prefekturi hoteli znebiti rekoč, da so uradi zaprti, vprašal, če bi mu tako odgovorili tudi v primeru, ko bi na kakem volilnem sedežu gorelo. Stražar pa je sprožil alarm, češ, nekje res gori...

V DRUŠTVU SLOVENSKE IZOBRAŽENOSTI so med drugimi predavali filozof dr. Edvard Kovač o svetnikih in mistiki v 14. stoletju in tržaški časnikar Paolo Rumiz (avtor knjige La linea dei martilli, ki opisuje tragedijo v bivši Jugoslaviji).

GLASBENA MATICA po 85. letih obstoja ni priznana od Italije kot konservatorij. Lani se jo komaj lahko preživela s pomočjo Slovenije, Slovenske kulturne gospodarske zveze in Sveta slovenskih organizacij, za letos pa morajo spet iskati denar. Glasbena matica deluje v Trstu, v Gorici kot glasbena šola Emil Komel in ima podružnice v Špetru, Benečiji in Kanalski dolini. V njenih zavodih se šola okoli 540 gojencev.

V ŠTEVERJANU so predstavili knjigo Vlada Kremšaka, v kateri zapisuje krajevna, ledinska in vodna imena v tem okraju. Zaradi opuščanja kmetovanja se tovrstna imena počasi izgubljajo in knjižni zapis naj bi jih obvaroval pred totalno pozabo.

ALPE-ADRIA KINEMA je že petič predstavil filmske novosti srednje-vzhodnoevropske produkcije. Letos so v modernoprenovljeni kinodvorani vrteli filme iz Slovenije, Avstrije, Bolgarije, Italije, Hrvaške, Nemčije, Poljske, Češke, Slovaške in Švice.

NOVO KNJIGO s šestimi pridigami prvega goriškega nadškofa Karla M. Attensa je pripravila prof. Lojzka Bratuž. Knjiga je izšla pri Inštitutu za vzhodnoevropske jezike in književnosti na videmski univerzi in obsega tekst v slovenskem originalu in italijanskem prevodu. Ena pridiga je objavljena tudi v faksimilu.

Osebne novice

Krsta: V cerkvi Marije Pomagaj je bila krščena v nedeljo, 13. marca, **Karla Mikaela Stocca**, hčerka Néstorja Danijela in Elizabete roj. Miklavc. Botra sta bila Hernán Roberto Stocca in ga. Mari Kavčič. Krstil je župnik Jože Škerbec.

V Mendozi pa je bila krščena **Andreja Inés Krvina**, hčerka Janeza Karla in Marije Terezije roj. Campoy.

Staršem iskrene čestitke!

Novi diplomant: Na buenosaireski univerzi je končal študije in postal „analista de sistemas“ Sebastijan Duh iz Bariloč. Želimo mu veliko uspeha!

V dobrodelni sklad Zveze slovenskih mater in žena so darovali: Mutual Sloga \$ 600; Ecker Mira 100 USA dol., Eiletz Marija 100 USA dol., Dobovšek Pavlina 100 USA dol. namesto cvetja na grob Franceta Mehleta in dragih pokojnih; N. N., Hurlingham, \$ 25. — Vsem Bog plačaj!

Zveza

V spomin Silvu Lipuščku

Vsakič, ko zazvoni telefon, da napove smrt znanca, še posebej rojaka, se sproži videotrak spomina ali pa arhiv računalnika, ki je vdelen v možganih z daljinskim vodenjem iz srca. Se sproži in ni načina, da bi ga ustavili. Gumb „stop“ je blokiran...

Česa vsega se človek ne spomni! Večkrat smo imeli srečo biti na asadu na Markeževini. Ob eni taki priliki sem prvič videl kako nastaja oljnata slika. Slikar ni imel akademske izobrazbe, ni bil Van Gogh, a prvič sem videl, kako se barve mešajo, se polagajo z majhnimi „kelami“ (zidarskimi žlicami, oprostite!) na platno in kako nastaja nekaj zelo sličnega temu, kar je bilo pred mojim očmi v naravni velikosti. — Pa tekanje za nogometno žogo, igranje kozaklampf, veselje pri Cilinder klubu ali gasilska četa pri Vodi in še in še...

Vendar je bila karakteristika Silva Lipuščka druga. Smatral sem ga v prvi vrsti za pevca, pevca-vaščana, čeprav je bil ljubljanska srajca, (vstanem) iz samega Trnovca!... Da, Lipe je bila tam doma in bil — vasaovalec. Kako smo navijali tiste male Vesnine plošče na takrat popularne Wincofone in zraven prepevali o dolenskih

furmanih, o nebu, ki žari, o cigajnarju!... Tudi Gallus ga je imel med svojimi tenorji in solisti. Lep glas in lep odnos do petja. Sam sem bil le nekaj let njegov pevski drug, ne morem pa pozabiti duetov z Rozo (Golobovo, jasno); tudi tistega ne, ko sta na kakem družabnem srečanju zapela V Pilštajn voda tjače...

Na njegovem domu, takrat še v Don Boscu, sem zvedel, da ima brat pevca. Navil nam je ploščo, tisto s kmečko pečjo in osmimi možakarji v narodnih nošah na ovitku. In še danes mi je eden največjih užitkov poslušati jo.

Kot vsak borec med komunistično revolucijo je imel tudi on kaj povedati. Nekoč, le enkrat, sem ga slišal praviti o zadnji borbi, pa ne vem, če je bilo v Trstu ali Gorici. Pripovedovanje je bilo prijetno, skoraj hudomušno, čeprav dogodki niso bili kaj veseli.

Vsak, ki ga je poznal, bo imel svoje spomin na Lipeta, kot so ga imenovali prijatelji (kot sin Trnovčana, si upam tako ga imenovati). Si mislim, da se je marsikomu sprožil daljinec. Pri meni pa je gumb „stop“ še vedno blokiran. GB

Zvesti in korajžni Slovenki Angeli Abuja v spomin

Iz Gorice mi je telefonsko sporočilo žalostno odjeknilo v srcu: „Na Svečnico smo pokopali Angelo Abuja.“ Pač, eno Slovenko več.

A to ni bila Slovenka več, to je bila Slovenka, o kateri je treba nekaj, vsaj malega povedati, kajti ni mnogo takih ljudi. Niti ne vem, ali je primorsko časopisje kaj zapisalo o njej; tudi kdor bi iskal po knjigah in zgodovinskih zapiskih, bi težko kaj našel. In vendar je bila Angela Abuja važna osebnost v naši primorski zgodovini, njeno politično sodelovanje v skupini dr. Janka Kralja pod fašizmom je bilo tiho, previdno, skrito. Njena mati, Marica Sardoč, se je rodila na Slivnem, na Krasu, v družini, kjer je bilo 13—14 otrok. Med njenimi brati so bili dr. Dorče Sardoč, član tržaške liberalne stranke; Tigr; Lojze Sardoč, sodelavec v skupini dr. J. Kralja, pozneje kartuzijanec (redovni predstojnik); sestra Justina, poročena Žabkar, mati nadškofa Žabkarja. To so bili znani člani družine Angele Abuja, kateri je ona, s kraško iskrenostjo in bistrostjo, dodala še poseben pečat s svojo originalno osebnostjo.

V naši družini je bila Angela stalna prijateljica naših staršev in naša. Ena izmed tistih, na katero si se tako popolnoma zanesel, kar ni malo. Zanesel si se predvsem na njeno zvestoto in odkritosrčnost. Njen temperament, močno afektiven, je ni nikoli

toliko obvladal, da ne bi pri političnih dogodkih uvidela, kaj je prav, kaj je pametno. Bila je izredno zavedna Slovenka in velika demokratinja. Pri njih doma so se Slovenci različnega mišljenja zbirali skoro vsak večer v dobi Mussolinijeve diktature. Kolikokrat smo tudi otroci tam potrkali! Navadno smo nesli kako ustno poročilo ali smo šli tja z mamo, se tam srečali s starši ali pa jih počakali.

Imeli so veliko trgovino z vinom, Abujeva klet je bila po vsej Primorski znana. Kar je bilo v njej najbolj zanimivega in originalnega, je bila gotovo njihova glasna uradnica, hčerka gospoda Antona, Angela. Polna življenja a tiha, previdna, sposobna za vse politične skrivnosti, katere so ji bile zaupane. Mimo nje so hodili naši ljudje, ki so prihajali v mesto in vse zvedeli, kaj in kako stoji stvari. Nihče ne bi mogel zapisati, kolikim ljudem je v težkih časih pomagala, in vse to „mimogrede“. Tudi tvegala, a nihče ni vedel, če se je kdaj bala; ne, tega Angela tudi povedala ne bi, zase je držala strah in tudi bolečino.

Vedno je s svojim močnim glasom in smehom kaj novega povedala: „Ja, veste gospod doktor (tako je pravila očetu), to je pa tako in tako.“ Ko ji je oče kaj tajnega poveril, je to vedno vestno opravila (Spomini moje mame). Vsi, ki so prihajali iz ječ

(Nad. na str. 6)

MALI OGLASI

ORIENTE S.R.L. - Prevozi - poroke - rešilni avtomobili - mrliške vežice - pogrebi - Monseñor R. Bufano 2651 (ex Camino de Cintura) 1754 San Justo - Tel.: 651-2500 / 651-2335

Gumbi in gumbnice - Mirko Vasle, Pje. Allende 386; Ramos Mejía; tel. 657-3288

Proyectos de Informática S.A. - Avditorija pri kompjuterjih, programe 3419/91 D.G.I. - Franci Šturm - Emilio Mitre 435 - 13. nadstr. „D“ - Capital - Tel.: 433-1713

NEVESTE - 15 LET: Izdelava šopkov in naglavkov iz svežih cvetov. Gabrijela Marolt - Tel. 664-1656.

PSIHOANALIZA

Psihoanalitični konzultorij: lic. psih. Marko Mustar; Santa Fé 3228, 3° „M“ - Capital - Tel.: 83-7347 in 826-5005.

ELEKTRONIKA

Električni material za industrijo in dom. Elektro Ader - Franci Jarc. Av. Ader 3295 - Munro; Tel.: 766-8947 / 762-1947

ZOBOZDRAVNIKI

Viktor Leber - splošna odontologija, implantacijske integracije; sreda in petek, od 14 do 18; Belgrano 3826 - 7. nadstr. „B“ - San Martín - Tel.: 755-1353.

TURIZEM

Alas Tour Vam nudi po ugodnih cenah potovanja po Argentini, svetu in v domovino, tudi skupinska. Na uslugo Vam je Juan Kočar. Rivadavia 5283 - Loc. 34 - Tel.: 903-4006.

Potovanja, skupinske ekskurzije, letalske in pomorske vožnje poskrbi po ugodni ceni Marjeta Senk - Tel.: 762-2840.



LEGAJO N° 3545-82

Počitnice, izleti in potovanja v domovino informacije, hotelske namestitve, avtobusni prevozi, posredovanje vizumov in menjalnice. H. Yrigoyen 2742 - San Justo - Tel.: 441-1264/1265

ARHITEKTI

Arh. Aleksander Jure Mihelič - Načrti in vodstvo novih zidanj in prenovitev v Buenos Airesu, Miramaru in okolici. Tel.: 631-9600 in 0291-22977.

ADVOKATI

dr. Katica Cukjati - odvetnica - ponedeljek, sreda, petek od 18. do 20. ure - Boulogne Sur Mer 362, La Tablada, Tel.: 652-5638

dr. Marjana Poznič - odvetnica - Vsak dan od 15. do 18. ure - Lavalle 1290, pis. 402 - Tel.: 382-1148

dr. Vital Ašič - odvetnik - ponedeljek, sreda, petek od 18. do 20. - Don Bosco 168 - San Isidro - Tel.: 743-5985.

dr. Franc Knaps - odvetnik - ponedeljek, torek, petek od 16. do 20. - Tucumán 1455 - 9. nadstr. „E“ - Capital - Tel.: 476-4435; tel. in faks 46-7991.

SANITARNE NAPRAVE

Sanitarne in plinske naprave - privatne - trgovske - industrijske - odobritev načrtov - Andrej Marolt - Avellaneda 216 - San Miguel - Tel.: 664-1656.

ZA DOM

REDECORA - Celotna oprema stanovanj: blago za naslanjače, odeje, zavese, tapete, preproge - Bolívar 224 - Ramos Mejía - Tel.: 654-0352.

Matija Debevec - soboslikar. Barvam stanovanja, pohištvo. Peguy 1035 - (1708) Morón.

Garden Pools - konstrukcije bazenov - filtri - avtomatično zalivanje - Andrej Marolt - Pte. Illia (Ruta-8) N° 3113 - (1663) San Miguel - Tel.: 664-1656.

GOSPODARSTVO

Zavarovanja M. in H. Loboda - Sarmiento 385 - 1. nadstr., pis. 10 - Buenos Aires - od 11 do 18.30 - Tel.: 325-2127.

Kreditna Zadruga SLOGA - Bm. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

Mutual SLOGA - Bm. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

SLOGA - PODRUŽNICA CASTELAR Slovenska Pristava - República de Eslovenia 1851 - Uradije od sredah od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 (g. Nande Česarek).

SLOGA - PODRUŽNICA SLOVENSKA VAS - Hladnikov dom - Msgr. J. Hladnik in Hernandarias - Uradije ob sredah od 19. do 21. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 ure (ga. Marija Gorše).

SLOGA - PODRUŽNICA SAN JUSTO Naš dom (pisarna) - H. Yrigoyen 2756 - Tel.: 651-1760. Uradije ob torkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 9.30 do 11.30 ure (gdč. Julka Moder).

SLOGA - PODRUŽNICA SAN MARTIN Slovenski dom - Córdoba 129 - Tel.: 755-1266 - Uradije ob četrtkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10. do 11. ure (g. Stanko Oberžan).

Zvesti in korajžni Slovenki Angeli Abuja v spomin

(Nad. s 5. str.)

in bili bolj vidni v stranki, so se tam shajali: dr. Sviligoj, Polde Kemperle, dr. Dekleva, Dorče in Lojze Sardoč, dr. Janko Kralj in drugi, vseh mišljenj; vem zanje po mami in ustnih pričevanjih. Vse se je pri Abujevih preresetalo in predebatiralo. Ko so me starši vprašali, koga želim za birmansko botro, sem brez obotavljanja izbrala gdč. Angelo in vsem je bilo prav. To je bilo že med vojno, ko je bila OF že organizirana.

Med drugim tržaškim procesom leta 1941 je bila Angela Abuja tista, katera je v ječi objela svojega strica, liberalca dr. Dorčeta Sardoča, in pred stražarjem šepnila v uho: „Ščuka je vse povedal.“ — „Obstal sem, ona pa mi je še enkrat pokimala. Zdaj sem vedel, kako je s tem.“ — Tako piše dr. Sardoč v knjigi „Tigrova sled“, str. 133 (Po ustnem poročilu ima op. 188 napačno ime).

Z g. Žabkarjem, ki je bil poročen z njeno teto Justino, ji je dr. Kralj zaupal med drugim tržaškim procesom spomenico na Mussolinija, da jo je nesla v Ljubljano podpisat dr. Natlačenu in dr. škofu Gregoriju Rožmanu. (Ustmeno pričevanje, leta 1988) Ona in družina so pod streho sprejeli v nevarnih časih domobranskega častnika inž. Mirka Simčiča (partizani so ga pozneje ubili) in dr. Milana Komarja, na katerega so izvedli ponesrečeni atentat blizu njihove hiše.

Tudi po vojni so njeni pogledi na usodo našega naroda, na pravilno in pošteno držanje ne-komunistov, na zvestobo resnici v naši zgodovini, bili vedno trdni. Ni klonila pred bližino komunistične Jugoslavije; upala si je na glas pričevati o dr. J. Kralju in Poldetu Kemperlu! Čeprav je bila tudi ona zaprta, ko so partizani zasedli Gorico l. 1945.

Veliko bi bilo še opisati drobnih in važnih zaslug, katere je Angela Abuja doprinesla slovenskim Primorcem v težkih časih preganjanja, tako fašističnega kot komunističnega. Njeni prijatelji vemo za njeno izredno zvestobo, odkritosrčnost in pogum. Velik politični talent, škoda, da ga ni mogla javno bolj razviti.

Naj povem samo, da sta od smrti našega očeta v Rimu Abujevi sestri preko neke prijateljice skrbeli za njegov grob. Abujevi sestri sta polagali tudi na grob moje stare mame vsako leto šop nageljnov, ker mi iz tujine nismo mogli (ne da bi mi za to vedeli do l. 1988, t. j. 40 let!). Angela je pisala mami, potem pa meni, redno obširna pisma in voščila za praznike. Zanje mi je silno žal, draga Angela, kot mi je žal, da te nisem mogla spremljati tvoje zadnje dni, da bi povrnila vsaj drobec zvestobe in dobrote, katero si mojemu očetu in naši družini tako širokogrudno delila. Naj Ti bo dobri Bog plačnik tudi za vsa tista tiha dela v prid Slovencem, za katere nihče ne ve!

Lučka Kralj-Jermanova

Bariloče, 28. februarja 1994.

OBVESTILA

PETEK, 18. marca:

Ob 20. uri redna seja Medorganizacijskega sveta v Slovenski hiši.

NEDELJA, 20. marca:

Redni letni občni zbor društva Slovenska vas ob 16 oz. 17.

Redni občni zbor v San Martinu po maši.

V Našem domu v San Justu po maši razstava ročnih del počitniških dni.

SOBOTA, 26. marca:

Občni zbor Zedinjene Slovenije ob 19.

NEDELJA, 27. marca:

V Rožmanovem domu ob 11.30 sv. maša in kosilo.

RAMOS MEJIA

KRASNO STANOVANJE

3 spalnice, dnevna soba, kuhinja, kopalnica, terasa, telefon

zelo poceni prodaja

STANE ZUPANČIČ

martillero público

Quintana 2450 - San Martín - Tel. 755-2678

V SAN MARTINU

pa odda v najem

GALPON S PISARNO, TELEFONOM IN INDUSTRIJSKIM TOKOM.

Redni letni občni zbor društva Slovenska vas

v nedeljo, 20. marca

Prvi sklic ob 16.

Uro kasneje ob vsakršni udeležbi članov.

Rent - a - car

Ilex Impex d. o. o.

P. P. 57. 61113 Ljubljana

Od 100 USA dol. na teden. — Kvaliteta po znižanih cenah

Boštjan Kocmur

Tel./Faks

00/386 61 346-734

Aleš Jager

Tel.

00/386 61 483-674

ESLOVENIA LIBRE

Fundador: MILOŠ STARE

Director: Valentín B. Debeljak

Propietario: Eslovenia Unida

Redacción y Administración:

RAMON L. FALCON 4158

(1407) BUENOS AIRES

ARGENTINA

Teléfono: (54-1) 636-0841

Telefax: (54-1) 636-2421

Glavni urednik:

Tine Debeljak ml.

Uredniški odbor:

Tone Mizerit, dr. Katica Cukjati,

Gregor Batagelj

Correo Argentino Suc. 7	FRANQUEO PAGADO Concesión N° 5775
	TARIFA REDUCIDA Concesión N° 3824
Registro Nac. de la Propiedad Intelectual N° 85.462	

Naročnina Svobodne Slovenije: za Argentino \$ 55; pri pošiljanju po pošti pa \$ 60; obmejne države Argentine 90 USA dol.; ostale države v obeh Amerikah 100 USA dol.; Evropa 110 USA dol.; Avstralija, Afrika, Azija 120 USA dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 75 USA dol. za vse države.

Čeke na ime „ESLOVENIA LIBRE“

Stavljenje in oblikovanje:

MALIVILKO - Telefax: (54-1) 362-7215

TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.
Estados Unidos 425 - Tel./Fax: 362-7215
(1101) Buenos Aires

Slovenski dom Carapachay

Na cvetno nedeljo, 27. marca, bo med nami državni tajnik za Slovenijo po svetu, dr. Peter Vencelj in njegovo spremstvo

Ob 11.30 bo blagoslov oljk in sv. maša

Ob 12.30 skupno kosilo

nato pa igre, balinanje, odbojka, šah, karte in družabnost
Rojaki in prijatelji, lepo vabljeni!



Le v Bogu počivaj, moja duša,
od Njega pride, kar upam!
Le On je moja skala in moja rešitev,
moja obramba, da ne omahnem.
(Ps 61, 7)

Dne 2. februarja je umrl naš mož, ata, stari ata in praded

France Mehle

Zahvaljujemo se vsem, ki so ga prišli kropiti na dom in še posebej msgr. dr. Alojziju Starcu za sv. mašo in molitve ob pogrebu. Pokopali smo ga na pokopališču v Villegas.

Priporočamo ga v molitev!

Žalujoci: žena Francka roj. Škrlič,
hčerka Anica,
zet Alfonz,
vnuki: Jože in Branko v Sloveniji,
Marjanka, Olga, Jože in Beti
snaha Vida
z družinami in ostalo srodstvo.

Argentina, Slovenija.



Vsem, ki ste ga poznali in mu bili prijatelji za časa njegovega bivanja v Argentini sporočam, da je umrl v domovini 17. februarja moj brat

Peter Kastrevc

Pokopan je v grobu naših staršev in bratov na farnem pokopališču župnije sv. Lenarta pri Ljubljani.

Priporočam vsem, da pomolite za pokoj njegove duše in ga ohranite v lepem spominu.

V Argentini brat Izidor